

Az erdőnek hitt kalitka

Egész nemzedékeket tett otthonülővé az erdőnek hitt kalitka. A vékonyra és egyformán gömbölyűre esztergált fák sora.

Ha meg bozót a vacsora tűzhely égő gázrózsáján, miért ne ülhetnénk körbe, madarak, az asztalt?

De kihúzott dugóval a vasaló, ahelyett, hogy velünk tartana, tovaszáll. Nem volt-e gyanús napok óta, ahogy ott gubbasztott a hajdani zöld, a mára gyűrt halmok tövében?

Neki ne mondjuk, hogy kár a gőzért. Ne, hogy csukva az ajtó. Apropó! Ha már az ajtó. Rajta tapéta. Azon meg a rács. Festve a következő világrészlet. Bal csücske egy lombnak, egy jobb fedőszárny.

A konyha, bent két szoba. A madár-vasaló meg ha ki akar surranni, hát tessék. A csücskök közt ott a rés. Emlékezünk.

Szeged

Czilczer Olga